Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

17. detsember 2020*

Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2002/584/JSK – Euroopa vahistamismäärus – Artikli 4a lõige 1 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmise tingimused – Täitmata jätmise vabatahtlikud alused – Erandid – Täitmise kohustuslikkus – Tagaselja mõistetud karistus – Kahtlustatava või süüdistatava põgenemine – Direktiiv (EL) 2016/343 – Artiklid 8 ja 9 – Õigus viibida kohtulikul arutelul – Nõuded tagaselja süüdimõistmise puhul – Kontrollimine süüdimõistetu üleandmisel

Kohtuasjas C-416/20 PPU,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburgi (Hamburgi liidumaa kõrgeim üldkohus, Saksamaa) 4. septembri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. septembril 2020, Euroopa vahistamismääruse täitmise menetluses järgmise isiku suhtes:

TR

menetluses osales:

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras, kohtunikud N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (ettekandja) ja K. Jürimäe,

kohtujurist: E. Tanchev,

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 19. novembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, esindaja: J. Fröhlich,

– Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller, M. Hellmann ja F. Halabi,

– Rumeenia valitsus, esindajad: E. Gane, L.-E. Batagoi ja A. Wellman,

– Poola valitsus, esindajad: B. Majczyna ja J. Sawicka,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

– Euroopa Komisjon, esindajad: C. Ladenburger, M. Wasmeier ja S. Grünheid,

olles 10. detsembri 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul (ELT 2016, L 65, lk 1), artiklite 8 ja 9 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud selliste Euroopa vahistamismääruste täitmise menetluses Saksamaal, mille on teinud Judecătoria Deva (Deva esimese astme kohus, Rumeenia) 7. oktoobril 2019 ja Tribunalul Hunedoara (Hunedoara esimese astme kohus, Rumeenia) 4. veebruaril 2020 vabadusekaotuslike karistuste täideviimiseks, mille on TR-le tagaselja mõistnud Rumeenia kohtud.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Raamotsus 2002/584/JSK

3 Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34), muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT 2009, L 81, lk 24) (edaspidi „raamotsus 2002/584“), põhjendused 1, 5–7, 10 ja 12 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Vastavalt 15. ja 16. oktoobril 1999 Tamperes kogunenud Euroopa Ülemkogu otsusele ning eelkõige selle punktile 35 tuleks kaotada liikmesriikidevaheline formaalne väljaandmismenetlus nende isikute suhtes, kes hoiavad kõrvale karistuse kandmise eest pärast lõplikku süüdimõistmist, ning väljaandmismenetlust tuleks kiirendada nende isikute suhtes, keda kahtlustatakse süüteo toimepanemises.

[…]

(5) Tulenevalt eesmärgist kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks tuleks kaotada liikmesriikidevaheline väljaandmine ja asendada see õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga. Lisaks sellele võimaldab süüdimõistetute kriminaalkaristuste täitmiseks või kahtlustatavatele süüdistuse esitamiseks uue lihtsustatud üleandmissüsteemi sisseviimine kõrvaldada keerukuse ja võimalikud viivitused, mis on omased praegusele väljaandmiskorrale. Tavapärased koostöösuhted, mis on siiani domineerinud liikmesriikide vahel, tuleks asendada kriminaalasjades tehtud otsuste vaba liikumisega, mis hõlmaks nii kohtuotsuse eelseid kui lõplikke otsuseid vabadusel, turvalisusel ning õigusel rajaneva ala raamistikus.

(6) Käesolevas raamotsuses sätestatud Euroopa vahistamismäärus on esimene kindel meede kriminaalõiguse valdkonnas, millega kohaldatakse vastastikuse tunnustamise põhimõtet, mida Euroopa Ülemkogu nimetas õigusalase koostöö nurgakiviks.

(7) 13. detsembri 1957. aasta väljaandmise Euroopa konventsioonile rajatud mitmepoolse väljaandmissüsteemi asendamise eesmärki ei suuda seoses selle ulatuse ja toimega ühepoolselt tegutsevad liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda saab paremini saavutada liidu tasandil, võib nõukogu võtta meetmeid vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 ja Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 5. Viimati nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev raamotsus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

[…]

(10) Euroopa vahistamismääruse toimimine põhineb suurel liikmesriikidevahelisel usaldusel. Selle kohaldamise võib peatada ainult siis, kui üks liikmesriik on raskelt ja jätkuvalt rikkunud Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 1 sätestatud põhimõtteid ja kui rikkumise on nimetatud lepingu artikli 7 lõike 1 alusel kindlaks teinud nõukogu ja sellel on artikli 7 lõikes 2 sätestatud tagajärjed.

[…]

(12) Käesolev raamotsus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse [EL] artiklis 6 ja mis on kajastatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige selle VI peatükis. […]“.

4 Raamotsuse artikkel 1 „Euroopa vahistamismääruse määratlus ja selle täitmise kohustus“ sätestab:

„1. Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks.

2. Liikmesriigid täidavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele.

3. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on kirja pandud [EL] artiklis 6.“

5 Raamotsuse artikkel 4a „Otsused, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud“ näeb ette:

„1. Vahistamismäärust täitev õigusasutus võib samuti keelduda täitmast Euroopa vahistamismäärust, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel otsus tehti, välja arvatud kui Euroopa vahistamismääruses märgitakse, et kooskõlas vahistamismääruse teinud liikmesriigi siseriiklikes õigusaktides määratletud täiendavate menetlusnõuetega

a) ja õigeaegselt:
   i) esitati asjakohasele isikule kohtukutse isiklikult ning seega teavitati teda sellest, millal ja kus toimub kava kohaselt kohtulik arutelu, mille tulemusel asjaomane otsus tehti, või sai asjaomane isik tegelikult muul viisil ametliku teabe selle kohta, millal ja kus toimub kava kohaselt kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti, sellisel viisil, et ühemõtteliselt tehti kindlaks, et asjaomane isik oli kavandatud kohtulikust arutelust teadlik,

   ning
   ii) teavitati asjaomast isikut sellest, et otsuse võib teha ka siis, kui isik ei ilmu kohtulikule arutelule,

või

b) on asjaomane isik, olles kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, andnud volitused enda kohtulikul arutelul kaitsmiseks asjaomase isiku või riigi poolt määratud õigusnõustajale, kes teda kohtulikul arutelul ka kaitses,

või

c) ning pärast seda, kui asjaomasele isikule otsus kätte toimetati ning teda teavitati selgesõnaliselt õigusest taotleda asja uuesti läbivaatamist või otsus edasi kaevata ning tema õigusest osaleda sellel kohtulikul arutelul, mis võimaldab asja, sealhulgas uue tõendusmaterjali sisulist uuesti läbivaatamist ja mille tulemuseks võib olla algse otsuse tühistamine:
   i) teatas asjaomane isik selgesõnaliselt, et ta ei vaidlusta seda otsust,

      või
   ii) ei taotlenud asjaomane isik asja uuesti läbivaatamist ega kaevanud otsust edasi kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul

   või

d) ei toimetatud asjaomasele isikule otsust isiklikult kätte, kuid
   i) see toimetatakse talle isiklikult kätte viivitamatult pärast üleandmist ning teda teavitatakse selgesõnaliselt tema õigusest taotleda asja uuesti läbivaatamist või otsus edasi kaevata ning tema õigusest osaleda sellel kohtulikul arutelul, mis võimaldab asja, sealhulgas uue tõendusmaterjali sisulist uuesti läbivaatamist ja mille tulemuseks võib olla algse otsuse tühistamine,

      ning
   ii) teda teavitatakse ajavahemikust, mille jooksul peab ta taotlema asja uuesti läbivaatamist või kaebama otsuse edasi, nagu on esitatud asjaomases Euroopa vahistamismääruses.

2. Kui Euroopa vahistamismäärus antakse välja vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks lõike 1 punktis d sätestatud tingimuste kohaselt ning asjaomane isik ei ole saanud eelnevalt ametlikku teavet tema suhtes algatatud kriminaalmenetluse kohta, võib kõnealune isik, kui teda teavitatakse Euroopa vahistamismääruse sisust, taotleda otsuse ärakirja enne seda, kui ta üle antakse. Kohe pärast seda, kui vahistamismääruse teinud asutust on nimetatud taotlusest teavitatud, esitab vahistamismääruse teinud asutus otsuse ärakirja täidesaatva asutuse kaudu väljanõutavale isikule. Väljanõutava isiku taotlus ei tohi lükata edasi üleandmise menetlust ega lükata edasi Euroopa vahistamismääruse täitmise otsust. Otsus esitatakse asjaomasele isikule üksnes teavitamise eesmärgil; seda ei käsitleta otsuse ametliku kättetoimetamisena ning sellest ei hakata lugema mis tahes ajalisi piiranguid, mida kohaldatakse uuesti läbivaatamise või edasikaebamise suhtes.

3. Kui isiku üleandmine toimub lõike 1 punktis d sätestatud tingimuste kohaselt ja kõnealune isik on taotlenud asja uuesti läbivaatamist või kaevanud otsuse edasi, vaadatakse kõnealust läbivaatamist või apellatsioonimenetlust ootava isiku kinnipidamine nimetatud menetluse lõpuleviimiseni üle kooskõlas otsuse teinud liikmesriigi seadusega kas regulaarselt või asjaomase isiku taotlusel. Selline läbivaatamine sisaldab eelkõige võimalust kinnipidamine peatada või katkestada. Asja uuesti läbivaatamine või apellatsioonimenetlus algab õigeaegselt pärast üleandmist.“

Raamotsus 2009/299

6 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsuse 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikul arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24), põhjendus 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Süüdistatava õigus ilmuda isiklikult kohtulikule arutelule on hõlmatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6 sätestatud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele Euroopa Inimõiguste Kohtu tõlgenduses. Kohus on samuti märkinud, et süüdistatava õigus ilmuda isiklikult kohtulikule arutelule ei ole absoluutne ning et teatud tingimustel võib süüdistatav omal vabal tahtel sõnaselgelt või vaikimisi, kuid ühemõtteliselt, nimetatud õigusest loobuda.“

Direktiiv 2016/343

7 Direktiivi 2016/343 põhjendustes 33 ja 35 on märgitud:

„(33) Õigus õiglasele kohtulikule arutamisele on üks demokraatliku ühiskonna aluspõhimõtteid. Kahtlustatava ja süüdistatava õigus viibida kohtulikul arutelul tugineb sellele õigusele ja see tuleks tagada kogu liidus.

[…]

(35) Kahtlustatava ja süüdistatava õigus viibida kohtulikul arutelul ei ole absoluutne. Teatavatel tingimustel peaksid kahtlustatav ja süüdistatav saama sellest õigusest selge sõnaga või vaikimisi, kuid ühemõtteliselt, loobuda.“

8 Selle direktiivi artikkel 8 „Õigus viibida kohtulikul arutelul“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval ja süüdistataval on õigus viibida kohtulikul arutelul.

2. Liikmesriigid võivad näha ette, et kohtulik arutelu, mille tulemusena otsustatakse kahtlustatava või süüdistatava süü või süütuse üle, võib toimuda ilma tema kohalviibimiseta, kui

a) kahtlustatavat või süüdistatavat teavitati õigel ajal kohtulikust arutelust ja mitteilmumise tagajärgedest või

b) kahtlustatavat või süüdistatavat, keda on kohtulikust arutelust teavitatud, esindab volitatud kaitsja, kelle on valinud kahtlustatav või süüdistatav või kelle on määranud riik.

3. Lõike 2 kohaselt tehtud otsuse saab kahtlustatava või süüdistatava suhtes täitmisele pöörata.

4. Kui liikmesriigid võimaldavad viia läbi kohtulikku arutelu kahtlustatava või süüdistatava puudumisel, kuid käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimusi ei ole võimalik täita, kuna kahtlustatava või süüdistatava asukohta ei ole võimalik mõistlikele pingutustele vaatamata kindlaks teha, võivad liikmesriigid ette näha, et otsuse saab siiski teha ja täitmisele pöörata. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et kahtlustatava või süüdistatava otsusest teavitamisel, eelkõige siis, kui nad tabatakse, teavitatakse neid ka võimalusest asjaomane otsus vaidlustada ja õigusest taotleda artikli 9 kohaselt uut kohtulikku arutelu või muud õiguskaitsevahendit.

5. Käesolev artikkel ei piira selliste riigisiseste õigusnormide kohaldamist, mille kohaselt kohtunik või pädev kohus võib kahtlustatavat või süüdistatavat kohtulikule arutelule ajutiselt mitte lubada, kui seda on vaja kriminaalmenetluse nõuetekohase läbiviimise tagamiseks, tingimusel et järgitakse kaitseõigust.

6. Käesolev artikkel ei piira selliste riigisiseste õigusnormide kohaldamist, mis näevad ette menetluse või mõne selle staadiumi läbiviimise kirjalikult, tingimusel et see on kooskõlas õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele."

9 Sama direktiivi artikkel 9 „Õigus taotleda uut kohtulikku arutelu" sätestab:

„Liikmesriigid tagavad, et kui kahtlustatav või süüdistatav ei viibinud teda puudutaval kohtulikul arutelul ja artikli 8 lõikes 2 sätestatud tingimused ei olnud täidetud, on asjaomasel isikul õigus uuele kohtulikule arutelule või muule õiguskaitsevahendile, mis võimaldab kohtuasja, sealhulgas uued tõendid, uuesti sisuliselt läbi vaadata, mis võib viia algse otsuse tühistamiseni. Sellega seoses tagavad liikmesriigid, et asjaomasel kahtlustataval ja süüdistataval on õigus kohal viibida ja kooskõlas riigisiseste menetlusnormidega tõhusalt osaleda ning kasutada kaitseõigust."

Saksa õigus

10 23. detsembri 1982. aasta seaduse rahvusvahelise õigusabi kohta kriminaalasjades (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (*BGBl.* 1982 I, lk 2071), 27. juunil 1994 avaldatud redaktsioon (*BGBl.* 1994 I, lk 1537), § 83 näeb ette:

„(1) Väljaandmine ei ole lubatud, kui

[…]

3) karistuse täideviimiseks esitatud taotluse puhul ei ole süüdimõistetu isiklikult ilmunud kohtulikule arutelule, mille tulemusel kohtuotsus tehti […]

(2) Olenemata lõike 1 punktist 3 on väljaandmine siiski lubatud, kui:

1. süüdimõistetu
   a) õigel ajal
      aa) kutsuti isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel kõnealune kohtuotsus tehti, või
      bb) sai muul viisil tegelikult kätte ametliku teabe selle kohta, mis kuupäeval ja kus on kavandatud toimuma kohtulik arutelu, mille tulemusel tehti kõnealune kohtuotsus, nii et on ühemõtteliselt kindlaks tehtud, et süüdimõistetu oli kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, ning
   b) talle teatati, et tema suhtes võidakse teha ka tagaseljaotsus,

2. süüdimõistetu, kes on teadlik tema suhtes alustatud menetlusest, milles osales süüdistatava kaitsja, hoidus kohtukutse isiklikult kättetoimetamisest kõrvale põgenemise teel, või

3. süüdimõistetu, olles kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, volitas end kohtuistungil kaitsma advokaadi ning see advokaat teda kohtulikul arutelul ka tegelikult kaitses.

[…]

(4) Olenemata lõike 1 punktist 3 on väljaandmine lubatud ka juhul, kui süüdimõistetu saab kohtuotsuse kätte viivitamatult pärast tema üleandmist taotlevale liikmesriigile ja teda teavitatakse selgesõnaliselt tema õigusest asja uuesti läbivaatamisele või otsuse edasikaebamisele, millele on osutatud lõike 3 teises lauses, ning selleks ette nähtud tähtaegadest."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11 Eelotsusetaotlusest nähtub, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburgi (Hamburgi liidumaa kõrgeim üldkohus, Saksamaa) poole on pöördunud Rumeenia ametiasutused kahe Euroopa vahistamismäärusega, mis tehti vastavalt 7. oktoobril 2019 ja 4. veebruaril 2020 Rumeenia kodaniku TRi üleandmiseks, et viia täide vabadusekaotuslikud karistused, mille Rumeenia kohtud on talle tagaselja mõistnud. TR viibib alates 31. märtsist 2020 Hamburgis (Saksamaa) väljaandmisvahistuses.

12 TRi kohta on tehtud järgmised otsused:

– esimene lõplik kohtuotsus, millega Rumeenia kohtud mõistsid kolme ähvardamises seisneva kuriteo ja ühe tahtlikus süütamises seisneva kuriteo eest tagaselja kuue aasta ja kuuekuulise ning 1832päevase vangistuse, mida on vähendatud juba 1. jaanuarist 2016 kuni 14. aprillini 2017 ära kantud karistuse võrra, ning 48päevase lisavangistuse väljapressimises ja hävitamises seisnevate kuritegude (mis on korduvad) eest;

– teine lõplik kohtuotsus, millega mõisteti tagaselja nelja-aastane vangistus, millest tal tuleb veel ära kanda kaks aastat ja neli kuud ning mida on pikendatud 1786päevase veel kandmata karistuse võrra kuritegelikku ühendusse kuulumise eest, narkootiliste ainete käitlemise eest, mis on toime pandud grupi poolt, kahe liiklussüüteo eest ja tervisekahjustuse tekitamise eest.

13 Eelotsusetaotlusest nähtub, et TR põgenes 2018. aasta oktoobris Saksamaale, et hoida kõrvale tema suhtes Rumeenias alustatud kriminaalmenetlusest, mille tulemusel mõisteti talle käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis nimetatud karistused.

14 Vastuseks teabepäringule teatasid Rumeenia ametiasutused Hamburgi peaprokuratuurile, et süüdimõistvate kohtuotsuste puhul, mille tulemusel on tehtud 7. oktoobri 2019. aasta ja 4. veebruari 2020. aasta Euroopa vahistamismäärus, ei olnud kohtukutseid süüdistatavale võimalik Rumeenias teadaoleva elukoha aadressil isiklikult kätte toimetada. Sel põhjusel jäeti Rumeenia õiguse kohaselt iga kord süüdistatava aadressile ametlik teade, kusjuures Rumeenia õiguses on ette nähtud, et 10päevase tähtaja möödumisel loetakse kohtukutsed kättetoimetatuks.

15 Rumeenia ametiasutused lisasid, et kahes menetluses, mille tulemusel need süüdimõistvad kohtuotsused tehti, esindasid süüdistatavat esimeses kohtuastmes tema enda valitud advokaadid ning apellatsiooniastmes esindasid teda kohtute määratud kaitsjad.

16 Judecătoria Deva (Deva esimese astme kohus, Rumeenia) tehtud Euroopa vahistamismäärusest ja 20. mail 2020 esitatud lisateabest nähtub, et kuigi TR oli teadlik tema suhtes toimunud menetlusest, ei ilmunud ta ei esimeses kohtuastmes toimunud kohtulikule arutelule ega ka apellatsiooniastmes Curtea de Apel Alba Iulias (Alba Iulia apellatsioonikohus, Rumeenia) toimunud arutelule, vaid olles teadlik Judecătoria Devas (Deva esimese astme kohus) kavandavast kohtulikust arutelust, volitas end esindama enda valitud advokaadi, kes teda esimeses kohtuastmes tegelikult ka kaitses. Apellatsioonikohtu menetluses esindas TRi kohtu määratud kaitsja.

17 Rumeenia ametiasutused keeldusid siiski rahuldamast Saksamaa ametiasutuste taotlust saada tagatised kõnealuste kriminaalmenetluste uuendamiseks, kuna TRile olid kohtukutsed nõuetekohaselt kätte toimetatud ja süüdimõistvaid kohtuotsuseid ei saa seega Rumeenia kriminaalmenetluse seadustiku alusel uuesti läbi vaadata.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus andis 28. mai 2020. aasta otsusega vastavalt kohaldatavatele Saksamaa õigusnormidele loa anda TR 7. oktoobri 2019. aasta ja 4. veebruari 2020. aasta Euroopa vahistamismääruse täitmisel Rumeeniale üle. Ta leidis, et kuna isiku üleandmine karistuse täideviimiseks on põhimõtteliselt välistatud, sest see isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule,

mille tulemusel süüdimõistev kohtuotsus tehti, on TR Saksamaale põgenedes takistanud talle kohtukutse isiklikult kättetoimetamist Rumeenias. Lisaks oli ta teadlik teda puudutavatest menetlustest, milles teda esindas advokaat.

19 TR esitas oma väljaandmise kohta vastuväiteid ja vaidlustas seaduse rahvusvahelise õigusabi kohta kriminaalasjades §-s 41 ette nähtud lihtsustatud väljaandmise.

20 Ta vaidlustab 28. mai 2020. aasta otsuse, millega määrati tema väljaandmine, põhjendusel, et tema üleandmine Rumeeniale on õigusvastane, kuna Rumeenia ametiasutused ei ole taganud tema õigust kriminaalmenetluste uuendamiseks, sellise tagatise andmata jätmine on aga vastuolus direktiivi 2016/343 artiklitega 8 ja 9.

21 Neil asjaoludel otsustas Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Hamburgi liidumaa kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas seoses otsustega, mis käsitlevad Euroopa Liidu liikmesriigist tagaseljaotsusega süüdi mõistetud isiku väljaandmist teisele liikmesriigile, tuleb direktiivi (EL) 2016/343 sätteid, eelkõige selle artikleid 8 ja 9 tõlgendada nii, et väljaandmise lubatavuse eelduseks on – eelkõige „põgenemise“ korral – selles direktiivis sätestatud tingimuste täitmine taotluse esitanud riigi poolt?“

Kiirmenetlus

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub Euroopa Kohtul lahendada eelotsusetaotlus Euroopa Kohtu kodukorra artikli 107 alusel kiirmenetluses.

23 Sellega seoses tuleb esimesena märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus käsitleb nii raamotsuse 2002/584 kui direktiivi 2016/343 tõlgendamist, mis kuuluvad EL toimimise lepingu kolmanda osa V jaotisega reguleeritud valdkonda, mis puudutab vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala. Eelotsusetaotluse saab seega lahendada kiirmenetluses.

24 Teisena, mis puutub kiireloomulisusse, siis tuleb Euroopa Kohtu praktika kohaselt arvesse võtta asjaolu, et põhikohtuasjas kõnesolevalt isikult on praegu võetud vabadus ja tema vahi all pidamine sõltub selle kohtuasja vaidluse lahendusest (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, punkt 22).

25 Käesoleval juhul nähtub Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku materjalidest, et kodukorra artikli 107 lõike 2 tähenduses tuleneb kiireloomulisus tõsistest tagajärgedest, mis võivad hilinenud otsusel olla isikule, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab täitma, eelkõige temalt vabaduse võtmise tõttu tema väljaandmisvahistusse võtmisega alates 31. märtsist 2020 ja selle tõttu, et tema üleandmine Rumeeniale või tema vabastamine sõltub Euroopa Kohtu vastusest esitatud küsimusele.

26 Neil asjaoludel otsustas Euroopa Kohtu neljas koda 23. septembril 2020 ettekandja-kohtuniku ettepanekul ja pärast kohtujuristi ärakuulamist rahuldada eelotsusetaotluse esitanud kohtu taotluse lahendada eelotsusetaotlus eelotsuse kiirmenetluses.

Eelotsuse küsimuse analüüs

27 Kõigepealt väärib märkimist, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud liikmesriigi kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses Euroopa Kohtu ülesanne anda liikmesriigi kohtule tarvilik vastus, mis võimaldaks viimasel poolelioleva kohtuasja lahendada. Seda

arvestades tuleb Euroopa Kohtul temale esitatud küsimused vajaduse korral ümber sõnastada (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tegema otsuse selle kohta, kas TRi üleandmine Rumeenia ametiasutustele on õiguspärane seaduse rahvusvahelise õigusabi kohta kriminaalasjades § 83 sätete alusel, millega rakendatakse raamotsuse 2002/584 artiklit 4a Saksa õiguses.

29 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on üleandmiseks vajalikud tingimused täidetud, kuna esiteks on see isik teadlikult hoidunud menetlustest – mille tulemusel on tehtud need Euroopa vahistamismäärused, mida see kohus peab täitma –, põgenedes Saksamaale ja takistades seega talle kohtukutse isiklikult kättetoimetamist, ning teiseks esindas seda isikut esimeses kohtuastmes tema valitud advokaat ja apellatsiooniastmes kohtu määratud kaitsja. TR väitis aga selles kohtus, et see üleandmine ei ole direktiivi 2016/343 artiklites 8 ja 9 sätestatud nõudeid arvestades õiguspärane, kuna Rumeenias ei ole mingit tagatist tema suhtes toimunud kriminaalmenetluse uuendamiseks.

30 Neil asjaoludel tuleb mõista eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimust nii, et see puudutab küsimust, kas raamotsuse 2002/584 artiklit 4a tuleb tõlgendada nii, et vahistamismäärust täitev õigusasutus võib keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui asjaomane isik on takistanud talle kohtukutse isiklikult kättetoimetamist ning pole ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, kuna ta oli põgenenud vahistamismäärust täitvasse riiki, vaid seetõttu, et tal pole tagatist, et tema üleandmise korral vahistamismääruse teinud liikmesriigile on tal õigus uuele kohtulikule arutelule, mis on määratletud direktiivi 2016/343 artiklites 8 ja 9.

31 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu nähtub raamotsuse 2002/584 artikli 1 lõigetest 1 ja 2 ning põhjendustest 5 ja 7, on raamotsuse eesmärk asendada liikmesriikidevaheline mitmepoolne väljaandmissüsteem, mis põhineb 13. detsembril 1957 Pariisis allkirjastatud väljaandmise Euroopa konventsioonil, vastastikuse tunnustamise põhimõttel rajaneva õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga süüdimõistetute kriminaalkaristuste täitmiseks või kahtlustatavate suhtes kriminaalmenetluse läbiviimiseks (29. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, punkt 33, ja 11. märtsi 2020. aasta kohtuotsus SF (Euroopa vahistamismäärus – vahistamismäärust täitvasse riiki tagasitoomise tagatis), C-314/18, EU:C:2020:191, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Seega on raamotsus, mis viib sisse kuritegude toimepanemises süüdimõistetute või kahtlustatavate üleandmise lihtsustatud ja tõhusama süsteemi, mõeldud hõlbustama ja kiirendama õigusalast koostööd, et aidata saavutada eesmärki kujundada liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, põhinedes suurel usaldusel, mis peab liikmesriikide vahel olema (26. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, punkt 37, ja 24. septembri 2020. aasta kohtuotsus Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (erikohustuse reegel), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Raamotsusega 2002/584 reguleeritud valdkonnas väljendub vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis kujutab endast – nagu tuleneb eelkõige raamotsuse põhjendusest 6 – kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö nurgakivi, raamotsuse artikli 1 lõikes 2, mis näeb ette reegli, et liikmesriigid on kohustatud Euroopa vahistamismääruse täitma vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt raamotsuse sätetele. Nimelt võivad liikmesriigid selle raamotsuse sätete kohaselt keelduda vahistamismääruse täitmisest vaid raamotsuse artiklis 3 ette nähtud täitmata jätmise kohustuslikel alustel ning raamotsuse artiklites 4 ja 4a loetletud täitmata jätmise vabatahtlikel alustel. Lisaks võib vahistamismäärust täitev õigusasutus seada Euroopa vahistamismääruse täitmise tingimuseks ainult raamotsuse 2002/584 artiklis 5 määratletud tingimused (26. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Järelikult, kui Euroopa vahistamismääruse täitmine on reegel, kujutab täitmisest keeldumine endast erandit, mida tuleb tõlgendada kitsalt (25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (kohtusüsteemi puudused), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Mis konkreetsemalt puutub olukorda, kus Euroopa vahistamismäärus puudutab tagaseljaotsusega mõistetud karistuse täitmist, siis nägi raamotsuse 2002/584 artikli 5 punkt 1 selle esialgses redaktsioonis ette reegli, mille kohaselt võis vahistamismäärust täitev liikmesriik isiku üleandmise suhtes sellisel juhul kohaldada tingimust, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis peab sellele isikule olema tagatud asja uus läbivaatamine tema kohalviibimisel (10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 52).

36 See säte tunnistati kehtetuks raamotsusega 2009/299 ja asendati raamotsuses 2002/584 uue artikliga 4a, mis piirab vahistamismääruse täitmisest keeldumise võimalust, loetledes täpselt ja ühtselt tingimused, mille puhul ei tohi keelduda sellise otsuse tunnustamisest ja täitmisest, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud (vt selle kohta 10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 53).

37 Nimetatud artikkel 4a ühtlustab tagaseljaotsuste kohta tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmise tingimusi, kusjuures vahistamismäärus peegeldab kõikide liikmesriikide saavutatud konsensust selles osas, milline ulatus anda liidu õiguse alusel neile menetluslikele õigustele, mis on tagaselja süüdimõistetul, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus (26. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, punkt 62).

38 Nii tuleneb juba raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 sõnastusest, et vahistamismäärust täitev õigusasutus võib keelduda täitmast Euroopa vahistamismäärust, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel otsus tehti, välja arvatud juhul, kui Euroopa vahistamismääruses märgitakse, et selle sätte punktides a–d sätestatud tingimused on täidetud (10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika)

39 Raamotsuse 2002/584 artikli 4a eesmärk on tagada kaitse kõrge tase ja võimaldada vahistamismäärust täitval õigusasutusel asjaomane isik üle anda hoolimata sellest, et ta puudus kohtulikult arutelult, mis viis tema süüdimõistmiseni, tagades samal ajal täielikult tema kaitseõigused (10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 58).

40 Nagu Euroopa Kohus on juba märkinud, kasutas liidu seadusandja lahendust, mis seisneb selles, et nähakse ette ammendav loetelu olukordadest, mil tagaseljaotsuse täitmisele pööramiseks tehtud Euroopa vahistamismäärust tuleb käsitada nii, et see ei riku kaitseõigusi (26. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, punkt 44).

41 Sellest järeldub, et vahistamismäärust täitev õigusasutus on juhul, kui on kindlaks tehtud, et üks raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 punktides a, b, c või d sätestatud tingimustest on täidetud, kohustatud Euroopa vahistamismääruse täitma vaatamata sellele, et asjaomane isik puudus kohtulikult arutelult, mille tulemusel otsus tehti (10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 55).

42 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõige 1 ei riku õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, õiglasele kohtulikule arutamisele ega kaitseõigusi, mis on tagatud vastavalt harta artikliga 47 ja artikli 48 lõikega 2, ning et see on seega kooskõlas harta nõuetega (26. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, punktid 53 ja 54).

43 Mis puutub direktiivi 2016/343, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab, siis tuleb märkida, et selle direktiivi artikli 8 lõige 1 annab kahtlustatavatele ja süüdistatavatele õiguse viibida kohtulikul arutelul. Selle artikli lõike 2 kohaselt võivad liikmesriigid siiski näha ette, et kohtulik arutelu, mille tulemusena otsustatakse kahtlustatava või süüdistatava süü või süü puudumise üle, võib toimuda ilma tema kohalviibimiseta, kui selles lõikes loetletud tingimused on täidetud.

44 Nimetatud direktiivi artikli 9 kohaselt tagavad liikmesriigid aga, et kui kahtlustatav või süüdistatav ei viibinud teda puudutaval kohtulikul arutelul ja direktiivi 2016/343 artikli 8 lõikes 2 sätestatud tingimused ei olnud täidetud, on asjaomasel isikul õigus uuele kohtulikule arutelule või muule õiguskaitsevahendile, mis võimaldab kohtuasja, sealhulgas uued tõendid, uuesti sisuliselt läbi vaadata, mis võib viia algse otsuse tühistamiseni.

45 Tuleb aga tõdeda, et raamotsus 2002/584 sisaldab erisätet, nimelt artiklit 4a, milles on konkreetselt silmas peetud olukorda, kus Euroopa vahistamismäärus on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks isiku suhtes, kes ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel tehti otsus, millega see karistus mõisteti või seda meedet kohaldati.

46 Selles kontekstis ei saa vahistamismääruse teinud liikmesriigi õiguse võimalik vastuolu direktiivi 2016/343 sätetega olla põhjus, mis võiks viia Euroopa vahistamismääruse täitmisest keeldumiseni.

47 Kui tugineda direktiivi sätetele, et takistada Euroopa vahistamismääruse täitmist, võimaldaks see mööda minna süsteemist, mis on kehtestatud raamotsusega 2002/584, mis näeb täitmata jätmise alused ette ammendavalt. See kehtib seda enam, et direktiiv 2016/343 ei sisalda Euroopa vahistamismääruste tegemise ja täitmise suhtes kohaldatavaid sätteid, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 62 ja 63 sisuliselt märkis.

48 Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on otsustanud, et kui Euroopa vahistamismääruse teinud liikmesriik on ette näinud mitu kohtuastet, milles võidakse teha üksteisele järgnevad otsused, millest vähemalt üks on tehtud tagaselja, siis tuleb raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses mõistet „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ tõlgendada nii, et see viitab vaid selle kohtuastme menetlusele, milles pärast asja faktilist ja õiguslikku uut sisulist läbivaatamist tehti asjaomase isiku süü ja talle mõistetava karistuse – mis võib olla vabadusekaotuslik – kohta lõplik otsus (10. augusti 2017. aasta kohtuotsus Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punkt 98).

49 Käesolevas asjas on raamotsuse 2002/584 artiklis 4a sätestatud tingimused tekitanud kahtlusi, mida vastused Euroopa Kohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimustele ei suutnud kummutada: nimelt tingimus, et TRi oli tegelikult ametlikult teavitatud ja tingimus, et TR oli andnud volituse Rumeenia kohtute määratud kaitsjatele. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu andmetel tehti käesoleva kohtuotsuse punktis 12 nimetatud Euroopa vahistamismäärused pärast apellatsiooniastmes tehtud kahte kohtuotsust. TR ei ilmunud apellatsioonikohtus toimunud kohtumenetlusele ja teda esindas kohtu määratud kaitsja. Samas nähtub nendest andmetest, et vähemalt ühe esimeses kohtuastmes toimunud menetluse puhul oli TR kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, ta andis enda valitud õigusnõustajale volituse end kohtulikul arutelul kaitsta ja see õigusnõustaja kaitseski teda tegelikult kohtulikul arutelul.

50 Sellest järeldub, et eelotsusetaotluse esitanud kohus, kelle ülesanne on kontrollida, kas raamotsuse 2002/584 artikli 4a võimaliku kohaldamise tingimused tema menetluses olevas kohtuasjas on täidetud, peab kõigepealt kindlaks tegema, kas mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ alla raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses, nagu Euroopa Kohus on seda tõlgendanud, kuuluvad TRi suhtes esimeses kohtuastmes või apellatsiooniastmes toimunud menetlused, ning seejärel analüüsima, kas kõigi nende menetluste puhul on kõnealused tingimused täidetud.

51 Kui vahistamismäärust täitev õigusasutus leiab, et artikli 4a lõike 1 punktis a või b sätestatud tingimused, mis välistavad võimaluse keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, ei ole täidetud, võib nimetatud kohus lähtudes sellest, et artikkel 4a näeb ette vahistamismääruse täitmata jätmise vabatahtliku aluse, igal juhul võtta arvesse muid asjaolusid, mis võimaldavad tal kindlaks teha, et asjaomase isiku üleandmisega ei rikuta tema kaitseõigusi, ja ta vahistamismääruse teinud liikmesriigile üle anda (vt selle kohta 24. mai 2016. aasta kohtuotsus Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, punkt 50).

52 Sellise hindamise käigus võib vahistamismäärust täitev õigusasutus sealjuures arvesse võtta ka asjaomase isiku käitumist. Üleandmismenetluse selles etapis tuleks erilist tähelepanu pöörata eelkõige sellele, kui asjaomane isik on üritanud talle adresseeritud teate kättesaamisest kõrvale hoida (vt selle kohta 24. mai 2016. aasta kohtuotsus Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, punkt 51) või üritanud vältida igasugust kontakti Rumeenia kohtute määratud kaitsjatega.

53 Samuti võib vahistamismäärust täitev õigusasutus võtta arvesse Euroopa Kohtule esitatud eelotsusetaotluses mainitud asjaolu, et TR esitas esimese astme kohtu otsuste peale apellatsioonkaebuse, mis Rumeenia õiguses kinnitab kehtiva advokaadi volituse olemasolu.

54 Kui peaks selguma, et raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses ei ole mõistega „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ hõlmatud mitte apellatsiooniastmes toimunud menetlused, vaid esimese kohtuastme menetlused, siis nähtub käesoleva kohtuotsuse punktis 49 kokkuvõtlikult esitatud andmetest, et raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 punktis b sätestatud tingimused on vähemalt ühe põhikohtuasjas käsitletava Euroopa vahistamismääruse aluseks olnud otsuse puhul täidetud – mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab siiski kontrollima –, mistõttu pole eelotsusetaotluse esitanud kohtul õigust raamotsuse 2002/584 artikli 4a alusel selle vahistamismääruse täitmisest keelduda.

55 Tuleb siiski märkida, et asjaolu, et väljaspool raamotsuses 2002/584 ette nähtud täitmata jätmise aluseid ei ole võimalik direktiivile 2016/343 tugineda, et takistada Euroopa vahistamismääruse täitmist, ei mõjuta kuidagi vahistamismääruse teinud liikmesriigi absoluutset kohustust järgida oma õiguskorras kõiki liidu õiguse sätteid, sealhulgas direktiivi 2016/343. Kuna selle direktiivi ülevõtmise tähtaeg on möödunud, võib asjaomane isik juhul, kui ta antakse vahistamismääruse teinud liikmesriigile üle, tugineda selle liikmesriigi kohtutes selle direktiivi sätetele – mis on oma sisu poolest tingimusteta ja piisavalt täpsed – nii juhul, kui see riik on jätnud selle direktiivi tähtaja jooksul üle võtmata, kui ka juhul, kui direktiiv ei ole üle võetud nõuetekohaselt (vt selle kohta 15. veebruari 2017. aasta kohtuotsus British Film Institute, C-592/15, EU:C:2017:117, punkt 13, ja 4. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Link Logistik N&N, C-384/17, EU:C:2018:810, punkt 47).

56 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et raamotsuse 2002/584 artiklit 4a tuleb tõlgendada nii, et vahistamismäärust täitev õigusasutus ei või keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui asjaomane isik on takistanud talle kohtukutse isiklikult kättetoimetamist ning pole ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, kuna ta oli põgenenud vahistamismäärust täitvasse riiki, vaid seetõttu, et tal pole tagatist, et tema üleandmise korral vahistamismääruse teinud liikmesriigile on tal õigus uuele kohtulikule arutelule, mis on määratletud direktiivi 2016/343 artiklites 8 ja 9.

Kohtukulud

57 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artiklit 4a tuleb tõlgendada nii, et vahistamismäärust täitev õigusasutus ei või keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui asjaomane isik on takistanud talle kohtukutse isiklikult kättetoimetamist ning pole ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, kuna ta oli põgenenud vahistamismäärust täitvasse riiki, vaid seetõttu, et tal pole tagatist, et tema üleandmise korral vahistamismääruse teinud liikmesriigile on tal õigus uuele kohtulikule arutelule, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul, artiklites 8 ja 9.

Allkirjad